Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	44T/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7124010367
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mariana Ginelliová
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2025:7124010367.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Mestského súdu Košice, JUDr. Mariana Ginelliová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.2.2025, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

A. B. - nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C. D. XXX, E. C. - E.,

j e v i n n ý , ž e

- dňa 21.01.2023 v čase o 21:25 hod. ako vodič osobného motorového vozidla zn. Fiat Panda, ev. č. C., viedol vozidlo po ul. F. G. C. v smere od ul. Rovníkovej k ul. Ladožskej v Košiciach, kde na úrovni OC Billa, Rovníková 2730, Košice, na riadne vyznačenom priechode pre chodcov narazil prednou časťou vozidla do chodca A. F. nar. XX.XX.XXXX a jeho psa, ktorí prechádzali po uvedenom priechode z pravej strany na ľavú z pohľadu vodiča, ktorých po náraze odhodilo od vozidla a spadli na zem, čím v dôsledku zrážky vozidla s chodcom a psom, došlo k zraneniu chodca A. F., ktorý následkom zranení nasledujúci deň podľahol, a taktiež došlo aj k usmrteniu psa, pričom požitie alkoholických nápojov u vodiča vozidla na mieste nehody zistené nebolo, avšak následne potom, čo sa vodič dňa 22.01.2023 v čase o 00:24 hod. dobrovoľne podrobil odberu biologického materiálu krvi a moču, bola toxikologickým vyšetrením č. 127/2023, Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou SLAPA, Ipeľská č. 1, Košice, zistená u vodiča pozitívna prítomnosť na látku Metamfetamín a látku Amfetamín, ktorých presná hodnota bola stanovená odborným vyjadrením č. 4/2023 znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia odvetvie toxikológia, a to metamfetamín v hodnote 864,34 ng/ml a amfetamín v hodnote 52,02 ng/ml, pričom tieto hodnoty boli následne posúdené v znaleckom posudku č. 73/2023 vypracovanom znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, kde zo záveru posudku vyplynulo, že obvinený dňa 21.01.2023 v čase okolo 21:25 hod. bol v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť bezpečne motorové vozidlo, pričom týmto konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), písm. f), ods. 2 písm. d) s poukazom na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. t) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
t e d a
- inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, spáchal čin závažnejším spôsobom konania a ako vodič dopravného prostriedku v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky,

t ý m s p á c h a l

- prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný je p o v i n n ý zaplatiť poškodenej H. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C., I. XXXX/X, zastúpenej splnomocnencom JUDr. Martinom Timkom, so sídlom ul. Hlavná 23, 080 01 Prešov, IČO: 484 120 31 z titulu nemajetkovej ujmy škodu v sume 17 500 € (sedemnásťtisícpäťsto eur).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená H. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C., I. XXXX/X, zastúpená splnomocnencom JUDr. Martinom Timkom, so sídlom ul. Hlavná 23, 080 01 Prešov, IČO: 484 120 31 so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku právne kvalifikovaného ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ , ods. 4 Tr. zák.

Obžalovanému boli položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Tr. por. v nasledovnom znení: či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok.

Keďže obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne, súd uznesením prijal jeho vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu obžaloba kladie za vinu a rozhodol, že dokazovanie o vine nevykoná.

V zmysle ustanovenia § 257 ods. 8 Tr. por. súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody, resp. ochrannom opatrení.

Obec C. charakterizuje obžalovaného kladne, v mieste trvalého pobytu sa správa slušne, nebol doposiaľ riešený komisiou na ochranu verejného poriadku.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že sa opakovane dopúšťa priestupkov v oblasti dopravy, má 52 záznamov, najmä za porušenia všeobecných povinností účastníka cestnej premávky a nepovolenú rýchlosť, za čo mu boli uložené peňažné pokuty, bez zadržania vodičského preukazu.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd prihliadol na všetky poľahčujúce a priťažujúce okolnosti podľa § 36 a § 37 Tr. zák. Obžalovanému poľahčovalo, že k spáchaniu trestnej činnosti sa priznal, svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a pred spáchaním skutku viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Priťažujúcu okolnosť na strane obžalovaného súd nezistil.
Podľa § 34 Tr. zák. súd zohľadnil zásady ukladania trestov, najmä ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

V prejednávanom prípade súd s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností a vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 Tr. por. mu znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu podľa ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák. a uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 32 mesiacov. Trestný zákon pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. určuje trestnú sadzbu vo výmere 4 až 10 rokov, ktorej dolná hranica po znížení o jednu tretinu je 32 mesiacov. Obžalovaný závažnejším spôsobom konania spočívajúci v porušení dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona o cestnej premávke spôsobil nenapraviteľný následok - smrť človeka a tiež s poukazom na zistenie, že ide o nezodpovedného vodiča, ktoré skutočnosti súd vzal do úvahy pri skúmaní možnosti podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Zistenie, že obžalovaný má chorú dcéru ako aj ostatných členov rodiny nie je takou skutočnosťou, ktorá by vzhľadom na následok, ktorý svojím nezodpovedným konaním spôsobil mohla mať za následok uloženie trestu bez obmedzenia osobnej slobody. Uložený trest má pôsobiť preventívne aj na ostatných spoluobčanov, najmä účastníkov cestnej premávky.

V súvislosti s predloženou zárukou Rímskokatolíckej farnosti sv. J. G. C. súd osobitne skúmal možnosť podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody u obžalovaného v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. S poukazom na vyššie uvedené okolnosti prípadu a zistenie, že obžalovaný ako vodič, opakovane porušoval povinnosti pri riadení osobného motorového vozidla, súd nepovažoval možnosť výchovného vplyvu farnosti na obžalovaného za dostatočný a neprijal ponúknutú záruku za jeho nápravu.
Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, preto v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný sa dopustil trestného činu v oblasti dopravy, skutok spáchal pod vplyvom návykovej látky - metamfetamín v hodnote 864,34 ng/ml a amfetamín v hodnote 52,02 ng/ml, v dôsledku čoho bol v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť bezpečne motorové vozidlo a v evidenčnej karte má vyše 50 záznamov pre porušenie povinnosti vodiča, preto mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 6 rokov, bez možnosti podmienečného upustenia od zvyšku trestu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
Poškodená H. F. zastúpená splnomocnencom JUDr. Martinom Timkom, si v konaní pred súdom uplatnila nárok na náhradu škody v sume 400 000,- eur, ako nemajetkovú ujmu za smrť manžela s ktorým žila 30 rokov v manželskom zväzku.

Súd preskúmal nárok poškodenej a zistil, že bol uplatnený včas a pokiaľ ide o primeranosť výšky nemajetkovej ujmy, za základ v predmetnom trestnom konaní súd analogicky použil Zákon č. 274/2017 z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 12 určuje rozsah odškodnenia.

Podľa § 12 ods. 2 citovaného zákona ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu, má nárok na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú nemajetkovú ujmu vo výške 25 násobku sumy mesačnej minimálnej mzdy, platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

Minimálna mzda za rok 2021, kedy došlo ku skutku, ktorý je predmetom tohto konania bola stanovená vo výške 700 eur, 25 násobok sumy 700 eur, teda predstavuje sumu 17.500 eur.

V tejto súvislosti je potrebné zároveň zdôrazniť, že predmetný zákon upravuje práva, ochranu a podporu obetí trestných činov, vzťahy medzi štátom a subjektmi poskytujúcimi pomoc obetiam a finančné odškodňovanie obetí násilných trestných činov.

Trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zákona je však nedbanlivostným trestným činom a teda nie úmyselným násilným trestným činom, na ktorý sa vzťahuje uvedený zákon.

Preto súd vychádzajúc z vyššie uvedených úvah, týkajúcich sa určenia výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch považoval za nevyhnutné prihliadnuť aj na túto skutočnosť, ako na jednu z okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že v danom konkrétnom prípade je primeraným zadosťučinením určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 17.500 eur poškodenej –manželke nebohého.

V nadväznosti na vyššie uvedené nemal súd pochybnosti o tom, že konaním obžalovaného došlo k zásahu do osobných práv poškodenej a že jeho konaním došlo k pretrhnutiu najbližších citových väzieb poškodenej s tým, že pojem morálna škoda vo vzťahu k škodlivému následku spôsobenému násilným trestným činom treba v prípade smrti vykladať v súlade s výkladom pojmu nemajetková ujma v občianskom konaní. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody v adhéznom konaní treba rešpektovať hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka a osobitných predpisov, preto súd poškodenú H. F., zastúpenú splnomocnencom JUDr. Martinom Timkom so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.